

Het avontuur van Kruisje.

Het is herfst.

De blaadjes van de bomen kleuren rood, bruin, geel en oranje. Soms hebben de blaadjes zelfs alle kleuren.

In een hoge boom zit Kruisje. Kruisje is een kruisspin. Hij heet zo, omdat hij een wit kruis op zijn rug heeft.

Kruisje zit in het web, wat zijn moeder heeft gemaakt. Het is net een wiel.

Kruisje heeft geen zin om in het web te zitten vandaag.

Hij wil een stukje gaan lopen. "Mama, roept hij, Maaamaaaa!". Waar is ze toch? Nog maar eens roepen denkt Kruisje. "Maaamaaaaa!". "Ja, ja, rustig maar Kruisje, zegt moeder spin hijgend. 'Ik kom er al aan. Wat is er aan de hand. Zit er een vogel in de buurt?'

'Nee, nee, zegt Kruisje. Ik wil alleen een stukje gaan wandelen. Mag dat?'

'Nou, zegt moeder, ik vind je nog wel een beetje klein hoor Kruisje. Het is gevaarlijk. Je moet goed opletten op vogels en poezen en mensen.' 'Behalve natuurlijk voor Minette de poes', zegt Kruisje, dat is een vriendin. 'Behalve voor Minette', knikt moeder."

'Mama, ik zal héél goed opletten, echt waar!' probeert Kruisje zijn moeder over te halen.

'Nou vooruit dan maar, maar niet te ver gaan hé, beloof je dat?'

'Ja mama', belooft Kruisje. Jippie, Kruisje maakt een sprongetje van plezier. Hij mag weg. Meteen neemt hij een grote sprong en maakt van zijn spinnendraad een lange sliert. Zo springt hij van de tak en slingert naar een andere tak. En dan weer naar de volgende tak. 'Joepie, dat is leuk' Kruisje geniet van de mooie boom.

Wat een mooie kleuren. Kijk oranje, hee daar een gele en een bruine.

Kruisje kijkt zijn ogen uit.

Hij blijft even uitrusten op een tak. Oh, dit is wel een hele mooie.

Het blaadje is helemaal rood.

Kruisje kruipt erop. Hij voelt met zijn pootjes aan het blaadje. Hum, worden zijn pootjes ook rood? Hij kijkt naar zijn pootjes. Nee hoor. De kleur blijft in het blaadje. Kruisje kijkt om zich heen. Wat kan je hier ver kijken! Hij ziet een huis en een tuin en een hek. En een .....Oh help wat gebeurt er? Het blaadje waar Kruisje op zit laat los van de tak. 'Help, help, mama!', roept Kruisje bang.

Het blaadje dwarrelt langzaam naar beneden door de wind.

Whoezzzzz..en ..... Kruisje..... dwarrelt mee.

'Help', roept Kruisje nog eens, maar niemand hoort hem. Hij heeft ook maar een klein spinnenstemmetje.

Het blaadje dwarrelt zachtjes naar de grond. Pfffffffff.

Gelukkig ligt er gras en Kruisje komt zachtjes neer.

'Oeff, zegt Kruisje gelukkig zeg, maar hoe kom ik nu weer in de boom?'

Kruisje kijkt eens omhoog. Wat is die boom ver weg voor het kleine spinnetje.

Hoe kom ik weer terug bij mama, denkt Kruisje. Ik moet maar gaan lopen.

Maar dat gaat lastig over de grassprietten heen. Na een poosje lopen is Kruisje al erg moe.

Hij kijkt nog eens omhoog naar de boom. Is hij al wat dichterbij gekomen?

Ach, arme Kruisje, wat is het nog een eind voor een klein spinnetje.

Nou, ik rust hier even uit hoor, en dan ga ik straks weer verder, denkt Kruisje en hij gaat even rustig boven op een grassprietje zitten. Het grassprietje wiebelt heen en weer door de wind.

Hé, wat is het heerlijk warm in het zonnetje. Kruisje kijkt eens omhoog. Ja hoor, de zon schijnt en de lucht is blauw met een paar wolkjes. Maar waar komt dan die schaduw vandaan? Kruisje kijkt weer omhoog. Help, een vogel en mama had nog zo gewaarschuwd. Kruisje probeert zich te verstoppen tussen de grassprietten. Maar de schaduw komt dichterbij en dichterbij. Kruisje haalt eens diep adem, en geeft dan een heel harde gil voor een spinnetje. 'HEEEEEELP'.

En dat wordt gehoord door Minette de poes. Minette zit juist heerlijk in het zonnetje op het hek bij de tuin. Wat hoorde ze daar? Miauw, dat leek Kruisje wel, haar vriendje. Minette speurt gelijk met haar poezenogen in het rond. Waar is Kruisje? 'Miauw, wauw', roept Minette, waar ben je Kruisje?'

'HEEEEEELP!! Hier in het gras!' Minette kijkt nog eens goed, en ja hoor, daar ziet ze een

spinnenpootje omhoog steken tussen het gras. Ze ziet ook de vogel die aan komt zweven. Ze moet snel zijn! Schiet op Minette! Minette springt van het hek en met een paar grote sprongen is ze bij Kruisje. De vogel schrikt van de poes en vliegt snel de andere kant op. KRAKRA, wat een pech zeg, denkt hij, dat was juist een lekker hapje! Nu moet ik weer verder zoeken krakra.

Minette staat stil bij Kruisje. 'Miauw wauw, wat doe je hier nou toch Kruisje? Je mag toch helemaal niet uit de boom!' 'Ooh lieve Minette! Wat ben ik blij dat je er bent. Die vogel had me bijna helemaal opgegeten. Brrr!' Kruisje rilt nog als hij er aan denkt. Hij aait zachtjes over de snoet van Minette, 'wat ben jij lief!' 'Miauw wauw', zegt Minette, 'vertel nou eens, hoe kom je hier?' En Kruisje vertelt het hele verhaal. Dat hij zo graag wilde wandelen, en dat alle blaadjes zo mooi zijn met al hun kleuren. En dat hij een lange spinnendraad had gemaakt zodat hij lekker kon zwaaien van de ene naar de andere tak. En dat hij zo'n mooi rood blaadje had ontdekt waar hij lekker op was zitten. En ja, toen liet dat blaadje op eens los van de tak, en dwarrelde zo maar naar beneden. 'Oh, Oh, Mauw', miauwt Minette. 'Maar Kruisje je weet toch dat het herfst is, dan vallen de blaadjes naar beneden'. 'Ja, dat weet ik wel, maar ik dacht er even niet aan'. 'Nou, miauw, klim maar op mijn rug, dan breng ik je wel bij je mama, die zal wel ongerust zijn. Kruisje klimt tussen de haren van Minette vlak achter haar kop bij haar oor. Hummm, lekker warm hier, denkt Kruisje. Met grote sprongen klimt Minette in de boom. Hoep, hoep, hoep! En boven is ze.

Ze weet precies waar het huis/web van Kruisje is. Daar zit de mama van Kruisje al te wachten, midden in het web. 'Miauw, hier zijn we weer hoor! Kruisje is weer veilig thuis'. 'Hoi mammië, hier ben ik', roept Kruisje vanachter het oor van Minette.

'Oh gelukkig!', zegt mama, 'ik was zo ongerust, waar was je toch?' Kruisje kruipt van Minette af en rent naar zijn moeder, hij kruipt helemaal tegen haar aan. 'Nou mama, het ging.....'. En Kruisje vertelt het hele verhaal nog een keer. Wát een avontuur heeft hij beleefd. Als Kruisje het hele verhaal heeft verteld, is hij zo moe dat hij gelijk in slaap valt. De mama van Kruisje bedankt Minette, dat zij Kruisje heeft gered, wat een fijne vriendin. Minette zegt gedag, en sluipt op haar zachte poezenpootjes weg.

Geschreven door: Anita Humblet.

